

Modül (öneri) No	206
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Muhabbet
Modül (Alt konu)	Dünyaya olan muhabbet nasıl olmalı?
Amaçlar	Dünyaya ait muhabbetin hangi cihetle olması gerektiğini kavrar, Allah’a bakan yönüyle dünyayı sever.
Süre	40 dk.
Seviye	Seviye-2
Yöntem ve Teknik-Etkinlik	- Anı Yazma - Benzerlik ve Farklılık Bulma - Boşluk Doldurma
Materyal ve Teknoloji	Kâğıt, kalem, yazı tahtası
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Etkinlik-1 - Anı yazma tekniğiyle; Her öğrenciden içinde ‘muhabbet, dünya, ahiret, gaflet perdesi, ehlullah, marifetullah’ kavramlarından bazılarının geçtiği bir anı yazması istenir. - Bu anı kendi başlarından geçebileceği gibi şahit oldukları bir olay ya da durum da olabilir. - Öğrenciler yazdıkları anılarını paylaşması sağlanır. Etkinlik-2 - Öğrenciler 4-5 kişilik gruplara ayrılır. - Benzerlik ve farklılık bulma yöntemini kullanmak için metinden dünyanın sevilmesi gereken ve sevilmemesi gereken yönleri bulunması istenir. - Gruplar benzerlik ve farklılıkları listeler. - Gruplar yazdıklarını uygun yollarla paylaşırlar.
Ölçme ve Değerlendirme	Boşluk Doldurma “Dünyanın ahirete bakan yüzüyle, Esmâ-i İlâhiyeye mukabil olan yüzünü sevmek, sebep-i noksaniyet değil, belki medar-ı kemâldir ve o iki yüzde, ne kadar ileri gitse, daha ziyade ibadet ve marifetullahta ileri gider.” cümlesi tahtaya yazılır. - Cümle üzerinde konuşulur. - Cümlenin sonuna öyleyse Yazılarak 5 cümle yazması istenir. - Öğrencilere yazdığı cümleler okutulur.

BEŞİNCİ REMİZ

Beş Noktadır.

• Birinci Nokta: Ehl-i dalâletin vekili der ki: “Ehadisinizde, dünya tel’in edilmiş; cife ismiyle yâd edilmiş. Hem bütün ehl-i velâyet ve ehl-i hakikat, dünyayı tahkir ediyorlar; ‘Fenadır, pistir’ diyorlar. Hâlbuki sen bütün kemâlât-ı İlâhiyeye medar ve hüccet, onu gösteriyorsun ve âşıkane ondan bahsediyorsun.”

Elcevap: Dünyanın üç yüzü var:

Birinci yüzü, Cenab-ı Hakkın esmasına bakar; onların nukuşunu gösterir, mana-i harfiyle, onlara âyinedarlık eder. Dünyanın şu yüzü, hadsiz mektubat-ı Samedâniyedir. Bu yüzü gayet güzeldir; nefrete değil, aşka lâyıktır.

İkinci yüzü, ahirete bakar; ahiretin tarlasıdır, Cennetin mezraasıdır, rahmetin mezheresidir. Şu yüzü dahi, evvelki yüzü gibi güzeldir; tahkire değil, muhabbete lâyıktır.

Üçüncü yüzü, insanın hevesatına bakan ve gaflet perdesi olan ve ehl-i dünyanın mel’abe-i hevesatı olan yüzdür. Şu yüz çirkindir. Çünkü fânîdir, zaildir. elemlidir, aldatır. İşte hadiste vârid olan tahkir ve ehl-i hakikatin ettiği nefret, bu yüzdedir.

Kur’ân-ı Hakîm’in kâinattan ve mevcudattan ehemmiyetkârâne, istihsankârâne bahsi ise, evvelki iki yüze bakar. Sahabelerin ve sair ehlullahın mergub dünyaları, evvelki iki yüzdendir.

Şimdi dünyayı tahkir edenler dört sınıftır:

Birincisi, ehl-i marifettir ki, Cenab-ı Hakkın marifetine ve muhabbet ve ibadetine set çektiği için tahkir eder.

İkincisi, ehl-i ahirettir ki ya dünyanın zarurî işleri onları amel-i uhrevîden men ettiği için veyahut şuhud derecesinde iman ile Cennetin kemâlât ve mehasinine nisbeten dünyayı çirkin görür. Evet, Hazret-i Yusuf Aleyhisselâma güzel bir adam nisbet edilse, yine çirkin görüldüğü gibi; dünyanın ne kadar kıymettar mehasini varsa, Cennetin mehasinine nisbet edilse, hiç hükmündedir.

Üçüncüsü, dünyayı tahkir eder; çünkü eline geçmez. Şu tahkir, dünyanın nefretinden gelmiyor, muhabbetinden ileri geliyor.

Dördüncüsü, dünyayı tahkir eder; zira dünya eline geçiyor, fakat durmuyor, gidiyor. O da kızıyor. Teselli bulmak için tahkir eder, “Pistir” der. Şu tahkir ise, o da dünyanın muhabbetinden ileri geliyor. Hâlbuki makbul tahkir odur ki, hubb-u ahiretten ve marifetullahın muhabbetinden ileri gelir.

Demek, makbul tahkir, evvelki iki kısımdır. Cenab-ı Hak, bizi onlardan yapsın. ² **أَمِينَ، مُحَرَّمَةَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ**

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, Eylül-2024, s. 702-703)

¹ Rahman ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

² Peygamberlerin Efendisi hürmetine duamızı kabul etsin.

SEKİZİNCİ İŞARET

Dünyada, dünyanın ahiret mezraası ve esma-i İlâhiye âyinesi olan iki güzel yüzüne karşı mütefekkirâne muhabbetin uhrevî neticesi, dünya kadar, fakat fânî dünya gibi fânî değil, bâkî bir Cennet verilecektir. Hem dünyada yalnız zayıf gölgeleri gösterilen esma, o Cennetin âyinelerinde en şaşıaalı bir surette gösterilecektir.

Hem dünyayı mezraa-i ahiret yüzünde sevmenin neticesi, dünyayı fidanlık, yani, ancak fidanları bir derece yetiştiren küçük bir mezraası hükmünde olacak öyle bir Cenneti verecek ki, dünyada havâs ve hissiyat-ı insaniye, küçük fidanlar olduğu hâlde, Cennette en mükemmel bir surette inkişaf ve dünyada tohumcuklar hükmünde olan istidatları, envâ-ı lezâiz ve kemâlât ile sümbüllenecek surette ona verileceği, rahmetin ve hikmetin muktezası olduğu gibi, hadisin nususuyla ve Kur'ân'ın işârâtıyla sabittir.

Hem madem dünyanın, her hatanın başı olan mezmum muhabbeti değil, belki esmaya ve ahirete bakan iki yüzünü, esma ve ahiret için sevmiş ve ibadet-i fikriye ile o yüzleri mamur etmiş, güya bütün dünyasıyla ibadet etmiş; elbette dünya kadar bir mükâfat alması, mukteza-i rahmet ve hikmettir.

Hem madem ahiretin muhabbetiyle onun mezraasını sevmiş ve Cenab-ı Hakkın muhabbetiyle âyine-i esmasını sevmiş; elbette dünya gibi bir mahbub ister. O da dünya kadar bir Cennettir.

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, Eylül-2024, s. 729)

Otuz İkinci Söz'ün İkinci ve Üçüncü Mevkıflarında gayet kat'î ispat edilmiştir ki, dünyanın ahirete bakan yüzüyle, esma-i İlâhiyeye mukabil olan yüzünü sevmek, sebeb-i noksanîyet değil, belki medar-ı kemâldir ve o iki yüzde, ne kadar ileri gitse, daha ziyade ibadet ve marifetullahta ileri gider. Sahabelerin dünyası ise, işte o iki yüzdedir. Dünyayı ahiret mezraası görüp, ekip biçmişler. Mevcudatı, esma-i İlâhiyenin âyinesi görüp, müştakane temaşa edip bakmışlar. Fenâ-i dünya ise, fânî yüzüdür ki, insanın hevesatına bakar.

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, Eylül-2024 s.559)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ³
وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ⁴

³ Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın (Bakara Suresi: 32.)

⁴ Duaları şu sözlerle sona erer: “Ezelden ebede kadar her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” (Yunus Suresi: 10.)